

THEODORICI, GOTHORUM REGIS,

PRÆCEPTIO ALTERA
MISSA AD SYNODUM.

¶. Theodericus rex universis episcopis ad synodum convocatis.

Romanæ Ecclesiæ pacem, episcopo Symmacho criminosis propositionibus impedito, sub ea quam cernitï confusione turbæ, quemadmodum magis potuit providentia nostra consulere, quam ut juxta petitionem Senatus et cleri, ad congregandos ex diversis provinciis causam revocare antistites, et de religiose sanctione personæ sanctum facere judicare concilium? In oculis sunt dudum ad universam synodum destinata, et conscientia nostræ astipulantur oracula, quibus solius integratæ affectu hoc jus pontificibus commisimus evocatis, ut sub synodalibz æquitate sententia, aut propter objecta convictus, reatu subjaceret. Post bujusmodi constituta, quis finem tanto dandum dubitarit esse negotio? quis de tam numero concilio sacerdotum magis nasci crediderit confusionis ambiguum? quid profuit a sine vi tam de prolixo itinere cætera ad nos imposuisse negotia? quid tantarum Ecclesiarum absentibus sacerdotibus suisse suspensum? quid supererit reliquum, si de tanto exitu non datur imperare [Forte impetrare] conuentum? Sed transacta sufficient, quæ ad hoc tantum in memoriam satis est revocare, quod desinant. Bona est præteriorum recordatio, si quæ displicant, secuta cura correptionis emendet. Non saltem discedentibus aliquibus dilatoque negotio ad secundæ congregationis venientis repetita judicia, pro fide, pro innocentia, pro æquitate concordis, remotis studiis aliquibus dissentiat integritas. Hoc petitione nostra Romanæ consertur civitati ut sacerdotali consideratione proposito delegato terminum detis sine contentione negotio, scientes examen vestrum de his securum esse judicium. Cogitate matrem confusionis esse discordiam, et quemadmodum consensu dubia solidantur, ita etiam firma dissensione dissolvi. Nunquid laboriosa, nunquid conscientia vestræ gravia, nunquid inimica proposito ab antistitis suis pacem poscit Ecclesia, et ab his quibus per rationem professionis vestræ cura debeat esse propensior fidem tu-

* Locus in Ms. immedicabilis.

A multuosam expectat? Intentio est vobis servandas justitiae in cognitione, libertas remotis omnibus occasiōnibus integra sit vestræ voluntatis; objectorum criminiū causa examineate judicium, dummodo studiosa certamina defendi amore, et omne confusionis amputetur ambiguum, maxime cum hanc vobis pro religiose reverentia, consideratione justitiae nostræ, oracula tribuant facultatem, ut sicut vobis est inquirendæ in hoc negotio voluntas et cura veritatis, personis illic omnibus constitutis, per quas potest fides rerum quæsita præstare, vos noveritis, et Deus, quid in ipsa causa judicare debeatis, pacem modis omnibus clero, senatui et Romano populo post judicium reddituri, ne qua turbatio, nulla discordia in civitate remaneat. Si vero vultis ut quod propositum est, transeat sine discussione judicium, vos sciatis, et Deus, qualiter ordinetis, dummodo pax clero, senatui, populoque Romano sub vestra ordinatione reddatur. Ecce coram Deo et hominibus arbitrio vestro committentes universa, conscientiam nostram, sicut decebat, absolvimus. Tantum est sub justa ordinatione rem suisse finitam, et unitatem redditam discedentibus incident. Neque enim tolerabile est ob hanc negligentiam regiæ civitatis amorem quo lenemur adremitti, aut rebus omnibus Deo auctore pacatis sola tranquillitate erigi, et in media urbe confundi, ut desidoratur civilitas in archibalioria^b, quæ est sub hostium vicinitatis cura. Et ne quid omisso videamur, cum necessariam credideritis episcopi Symmachi in cognitione præsentiam, Gudilam et Bedeulphum sublimes viros, maiores domus nostræ, quos de præsente misimus cum Conzatrieno [Ms. cum illum com. Arierno; forte, cum illustri comite Arierno] ne quid dubitacionis habeat jussio nostra, sacramenta præstabunt satisfacti designato episcopo, quemadmodum testimaverit ordinatio vestra: suffecerit ut vocatus ad concilium citra Urbem et molestia metu securus occurrat. Orate pro me, domini sancti et venerabiles patres. Datum est sub die vi Kal. Septemb., Ravenna, regnante supradicto feliciter; Rufino Avieno Fausto v. c. cos.

b Locus sine ope aliorum Codicum insanabilis.

AD THEODORICUM REGEM

RELATIO EPISCOPORUM.

Agimus Deo gratias, qui regum corda pietatis suæ manu et gubernat et temperat, quando ab ipso venit quod clementia vestra ex amore suo præceptis ad nos moderatissimis per maiores domus Gudilam et Bedeulphum sublimes vestros missis ostendit. Sic enim mansuetos principes cœli Dominus fecit esse quos diligit; et propitiata Divinitas eos in causis omnibus mandatis suis ordinat obediens; quod scriptum est, dicente Deo: *Sic me nihil possit facere*

(Joan. xv), quod utique boni intelligendum est. Ideoque nostro tota affectu et obsequio jussioni vestræ parere voluimus, et ad papam, qui impetrabatur, quater cum sacerdotes nostros ex secunda synodo direximus, ut ad judicium conveniret. Sed occurrere se auditæ nostræ penitus non posse statuit, mandans: Primum ad conventum vestrum, quando Romæ venistis, sine aliqua dubitatione properavi, et privilegia mea voluntati regiæ submisi, et auctoritatem syn-